

## РЕШЕНИЕ

№ 420

гр. София, 15 ноември 2012 г

### ВИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, първо наказателно отделение, в открито заседание на двадесет и първи септември две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: **ИВАН НЕДЕВ**

ЧЛЕНОВЕ: **ЕЛЕНА ВЕЛИЧКОВА**

**КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ**

при участието на секретаря: **Аврора Караджова**

и в присъствието на прокурора : **Искра Чобанова**

изслуша докладваното от Съдия **Елена Величкова**

касационно нох.дело **№1251** по описа за **2012 година**

Срещу решение по внохд.№1203/2011 г. на Апелативен съд гр.София е подаден касационен протест от Апелативна прокуратура гр.София,с ангажирани основанията по чл.348 ал.1т.1 и 2 НПК.

В съдебно заседание протеста не се поддържа от представителят на Върховната касационна прокуратура, който е на становище, че инкриминираните фактури са частни диспозитивни документи, а за съставомерност на престъплението по чл.242 ал.1 б Б НК се изисква чужд или подправен официален документ или такъв с невярно съдържание.

Гражданския ищец М.Ф. не е взел становище по протеста. Защитата на подсъдимата Д. намира постановеното решение при спазване на процесуалните правила и закона,а подадения протест изцяло неоснователен.

Върховният касационен съд на РБ първо наказателно отделение,като съобрази становищата на страните и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение от 26.04.2012 г. постановено по внохд.№1203/2011 г. на Апелативен съд гр.София е потвърдена присъда по нохд.№218/2009 г. на Софийски градски съд.

С посочената присъда подсъдимата А. Н. Д. е призната за невиновна в периода 1.03.2000 г. - 30.04.2000 г.в гр.София,при условията на продължавано престъпление да е пренесла през границата на страната с Р. Т. стоки с търговско предназначение в особено големи размери на обща стойност 697 741,37 лв. без знанието и разрешението на митницата, като е използвала подправени официални документи и контрабандата да е особено тежък случай, поради което и на основание чл.304 НПК е оправдана по обвинението по чл.242 ал.4 вр. с ал.1 НК вр. с чл.26 ал.1 НК.Призната е за невиновна и в това,че на 22.03.2004 г.в гр.София,в качеството си на управител и едноличен собственик на капитала на /фирма/ ЕООД да е извършила сделка –продажба на 400 дяла от капитала на същото дружество за сумата от 40 000 лв. в полза на /фирма/ ООД като знаела,че имуществото на дружеството /фирма/ ЕООД е придобито чрез престъпление по чл.242 ал.4 НК,поради което и на основание чл.304 НПК е оправдана по обвинението по чл.253 ал.1 НК.

ПО ПРОТЕСТА на Апелативна прокуратура гр.София :

Доводите са за нарушение на закона, тъй като не е приложен закона, който е следвало да бъде приложен.

Съществените процесуални нарушения според обвинението са за неизвършено обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото и преценка на доказателствата в тяхната съвкупност и взаимовръзка, при което съда е достигнал до неправилен извод за невиновността на подсъдимата Д..

Прокуратурата счита, че обвинението е доказано и по двата пункта на обвинителния акт. Установено безспорно било, че товарните автомобили наети от /фирма/ ООД са излизали празни от територията на РБ и влизали на територията на РТ. Там множество лица товарели своя закупена стока на тези товарни автомобили, без документи, изпращали опис на лист, всеки от тях за своята стока по факс в гр.София до /фирма/ ООД. Подсъдимата Д. декларирала пред митническите власти получената стока в едни случаи като пълномощник на /фирма/ ООД, в други без да посочва това обстоятелство. Като износител била посочена турска фирма, за която било установено, че никога не е изнасяла стоки за РБ, но към декларациите били прилагани фактури с издател същата турска фирма.

В тази връзка били игнорирани писмо от митница /населено място РТ, от което било видно, че турската фирма не е изнасяла стоки за РБ и не бил съобразен договора между /фирма/ и /фирма/, по който нямало никакви разплащания.

Доводите са неоснователни.

Инстанционните съдилища са събрали необходимия и достатъчен обем доказателства и доказателствени средства. Подробно и дори в детайли са ги обсъдили/особено въззивния съд/, посочили са кои обстоятелства от предмета на доказване приемат за установени и на коя доказателствена основа. Изводите по фактите са направени, след обсъждане на относимите доказателства, преценени са в съвкупност и взаимовръзка, липсват претендираните игнорирания или несъобразявания.

За да потвърди изцяло постановената оправдателна присъда, въззивния съд е приел, че освобождаването на стоките на митницата /населено място/ е ставало на базата на направена от митническите органи констатация за пълно съответствие между съдържанието на митническите манифести, на митническите декларации на товарните списъци и на фактурите, а в два от случаите и на база констатации от извършена физическа проверка. Този извод е направен след изключително подробен анализ не само на доказателствата по делото, а и на текста на закона, по който е възведено обвинението, формулирано окончателно в обвинителния акт и въпроса дали съдържа обстоятелства и факти „релевантни към съставите на чл.242 НК и чл.253 НК „Съображенията на стр.55-69 от мотивите на въззивното решение изцяло се споделят от Върховният касационен съд на РБ, поради което и не се преповтарят. Обсъждайки съставомерността на обвиненията въззивния съд е отговорил и на всички относими доводи във въззивния протест и с това е изпълнил задълженията си по чл.339 ал.2 НПК.

Основното вътрешно противоречие в тезата на прокуратурата, относно престъплението по чл.242 НК е твърдението за извършена „контрабанда на стоки „ обявени/минифестирани / на митницата, в количество, вид и стойност и неоспореното обстоятелство, че върху стойността на тези стоки е заплатено съответното мито. В тази връзка не се твърди, че фактурите са неистински /издадени от друг а не от автора им –чл.93 т.6 НК /, че са официални документи, а обвинение че са с невярно съдържание или подправени няма. Друг е въпроса, че обективния състав на престъплението по чл.242 НК към 2000 г. ангажира наказателната отговорност на този който пренесе превози през границата на страната без знанието и разрешението на митницата стоки, с използване на чужд или подправен официален документ или такъв с невярно съдържание. Фактурите са частни документи. Друг безспорно установен факт, е че на митница /населено място/ стоките са били въвеждани в режим транзит от св.Ц.В., който получавал документите придружаващи стоките, при оформяне на транзитните митнически декларации били представяни опис на стоките и инвойс фактури. Режимът транзит на стоките бил задействан от митничари на същата митница, след оглед на камионите и поставяне на пломби. За стоките внасяни от /фирма/ било издавано разрешение да се превозят до вътрешна митницата Аерогара /населено място/, където следвало да бъдат предявени и обмитени, което подсъдимата е сторила. Предвид изложеното без отговор е обвинението за това, че „подсъдимата Д. е внесла през границата на страната стоки и т.н. без знанието и разрешението на митницата, а още по малко се установява деклариране или обявяване на стоките от подсъдимата след получени по факс документи „или че тези стоки не са налични, че има укрити, че са декларирани по вид едни, а внесени други и т.н.

Съобразявайки изложеното по горе Върховният касационен съд на РБ намира, че няма как да бъде приета тезата на обвинението за осъществено от обективна и субективна страна престъпление по чл.242 НК от страна на подсъдимата, дори само ако се вземе предвид, че предмет на „контрабанда „ са стоките внесени през границата със знанието и разрешението на митницата, които по вид и стойност са тези декларирани и обмитени.

Без всякакво основание са и доводите за престъплението по чл.253 НК. Върховният касационен съд отново изцяло споделя съображенията на въззивния съд на стр.28-32 от мотивите на решението, не ги преповтаря тъй като са изчерпателни и законосъобразни, а и протеста в тази му част е не прецизен.

По изложените съображения Върховният касационен съд на РБ първо наказателно отделение намира постановените присъда и решение законосъобразни и при спазване на процесуалните правила, а подадения протест изцяло неоснователен.

Ето защо и на основание чл.354 ал.1 т.1 НПК Върховният касационен съд на РБ първо наказателно отделение

## РЕШИ:

**ОСТАВЯ В СИЛА** решение по внохд.№1203/2011 г. на Апелативен съд гр.София, с което е потвърдена присъда по нохд.№218/2009 г. на Софийски градски съд.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** [подпис]

**ЧЛЕНОВЕ:** [подпис]

[подпис]